

[Aksel Larsen.]

Hvad angaar Erfaringerne fra Provinsen, har jeg Ret. Vi har haft Diskussion om den Slags Tilfælde tidligere, f. Eks. i Spørgsmaal om Barnemordssager, hvor man i en Række Tilfælde, baade i København og i Provinsen, har set, at Nævningerne frikendte Barnemordersker, idet de sagde: Det er Forholdene, Samfundet o. s. v., der har foranlediget det. Det er en Kendsgerning. Det var ikke begrænset til København alene, men der stod naturligvis lige saa megen Staahej om de Kendelser, som der nu kommer til at staa om denne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Som jeg allerede har sagt, begynder Nævningerne deres Virksomhed med at aflægge et højtideligt Løfte om, at de vil dømme efter Loven, og de har selvfølgelig ingen Ret til at dømme imod Loven. De kan bedømme Beviserne, bedømme, om der er Beviser for Mandens Skyld, det er deres Ret. Men her foreligger Gerningen erkendt fra den paagældende, den er bedømt af sagkyndige som Kvaksalveri, som Uforsvarlighed, som Fosterfordrivelse. Lovens Ord er klare og tydelige. Nævningerne har begaaet et Retsbrud ved at stemme mod Loven, men de kan ikke drages til Ansvar derfor. Deres Afstemning er hemmelig, og derfor er ethvert Ansvar udelukket. Det burde det ærede Medlem vide, naar han vil diskutere disse Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Naturligvis ved jeg, at Afstemningen er hemmelig, og netop derfor aner det ærede Medlem Hr. Pürschel intet som helst om, hvilke Betragtninger Nævningerne har anstillet, før de fældede deres Kendelse, og hvad de har lagt til Grund for deres Afstemning, og det er jo det, det drejer sig om. Det ærede Medlem Hr. Pürschel mener, at Nævningerne her har begaaet Retsbrud, men det kan være, at Nævningernes Opfattelse ikke falder sammen med det ærede Medlem Hr. Pürschels, og det er nu engang saaledes, at det ikke er det ærede Medlem Hr. Pürschel, der i det foreliggende Tilfælde, hvor han ikke var Nævning, skal afgøre den Sag. Og saa siger det ærede Medlem, idet han gaar ind paa selve Sagens Realiteter, at her er Gerningen erkendt, og sagkyndige har erklæret, at det

er Kvaksalveri. Andre sagkyndige har erklæret, at det ikke er Kvaksalveri, andre sagkyndige har erklæret, at det ikke burde være strafbart, men at det rangerer lige med de Hundreder af Svangerskabsafbrydelser, der foretages paa Hospitalerne, saa det ærede Medlem Hr. Pürschel kan spare sig at føre enkelte reaktionære sagkyndige i Marken for sin Opfattelse. Man maa regne med, at Nævningerne, da de afvejede de forskellige Vidneudsagn mod hinanden, kom til den Opfattelse, at deres Afstemning var rigtig, og den har det ærede Medlem Hr. Pürschel ikke Ret til at kritisere, som han gjorde det her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning, og hermed er det i denne Omgang Slut med korte Bemærkninger, og vi fortsætter med Talerlisten.

Pürschel: Det er jo meget smukt og naturligt, at det ærede Medlem saa kraftigt forsvare Læge Leunbach, der jo var Partiets Kandidat, og paa den (*Aksel Larsen:* De lyver).

Formanden: Jeg maa frabede mig Afbrydelser af den Art, som nu fandt Sted. Hvis det gentager sig, vil det ærede Medlem blive kaldt til Orden.

Pürschel: . . . det bidrog til at sikre Partiet en Plads her i Rigsdagen. Men det er en Kendsgerning, at selve Gerningen er indrømmet og af den højeste Sagkundskab er karakteriseret som Fosterfordrivelse, hvad i øvrigt ikke var benægtet af den sigtede, og den er yderligere karakteriseret som Kvaksalveri. Lovens Ord er jo klare og tydelige, og Nævningerne havde følgende ingen som helst Ret til at dømme mod Loven. De har brudt deres Løfte ved den Kendelse, der er afsagt af dem her.

Munch-Petersen: Den Kendelse, der er afsagt i Leunbach-Sagen, er ikke en isoleret Kendelse, men en Række Nævningeting har i Aarenes Løb under den nugældende Straffelov frifundet for Krænkelser over for den nugældende Straffelovs Paragraffer og altsaa erklæret, at der ikke forelaa Brud paa Loven, at der ikke forelaa nogen Lovovertrædelse, men ganske vist reelt derved erklæret, at de i Virkeligheden er Modstandere af den bestaaende Straffelovs Paragraffer paa dette Omraade. Og naar en saadan Række Nævningeting erklærer det, saa kan man ikke mere